

35 Biserna školjka in prastopnje živalskega sveta

15. Avgust 1840, od 9 ure dopoldan do 1/2 prve ure popoldan

Prevod A.P.

Pišejo: K. G. L. - S. - Andr. in Ans. H. - Tema „školjka z biserom“ je bila izbrana šele danes, ko smo šli za pisalno mizo. Naš Gospod je govoril po ustih svojega hlapca J. L.:

1 Preden vam povem nekaj o temi (biserna školjka), je za vaše razumevanje nujno, pogledati malo v preteklost; saj napredne stopnje ni mogoče prav razumeti, če prejšnja ni povsem jasno razumljiva v vaših mislih.

2 Glejte, med vsemi učenjaki in tako imenovanimi naravoslovci nihče ne ve in tudi težko bi iz sebe lahko vedeli, kje se v stvarjenju razred nekega bitja konča in preide v drugega in kje se prvi sploh začne. Tako nihče ne ve kje se začne in kje konča mineralni svet, prav tako nihče ne ve, kje se začne in konča rastlinski svet. In še najmanj bi kdo vedel, kje se začne in konča živalski svet. Če se raziskovalcu namreč zdi da se ena staplja v drugo, pa so pri Meni ostro razmejene razlike. Ja, povem vam, da v vsem stvarstvu ni dveh stvari, pri katerih bi ne bilo izjeme.

3 Topemu očesu takšnega naravoslovca se seveda zdi, da se noč in dan združita v neopaznem tekočem sotočju. Toda glejte, pripomba takšnega naravoslovca je le posledica izredne šibkosti njegovega notranjega uvida.

4 Da pa boste to lažje doumeli in razumeli, vam želim pokazati nekaj zelo oprijemljivih razlik.

5 Glejte, naravno slepemu se dan in noč intimno zlijeta skupaj in bo našel komaj opazno razliko med nočjo in rahlim sijem dneva. Če pa pogledate oddaljeno goro, še posebej, če je zrak malo moten, ne boste na gori videli ničesar drugega kot ravno steno, čeprav ta gora ni niti najmanj ploščata stena, o čem se boste še večkrat prepričali. Enako velja, če pogledate popolnoma ravno površino lepo rezanega diamanta. Če bi to površino pogledali z mikroskopom, ki bi to deset milijon krat povečal, bi na tako ravni površini odkrili celo razpoke in brezna – iz katerih bi iz naravnega vidika zlahka razumeli, kako zelo so napol in pogosto popolnoma slepi naravoslovci v zmoti o naravi, ko mislijo, da se stvari v njihovih razredih, oblikah in značajih prelivajo druga v drugo.

6 To je bilo potrebno prej povedati, saj drugače ne bi mogli razumeti tega kar sledi. Boljše je, da o nekaterih stvareh ne veste ničesar, kot pa da imate o njih napačne predstave. Kajti kdor stoji na prepereli stopnici, ne bo stopil na drugo, saj bo že s prve padel v brezno.

7 No, ali opazite, kje se začne živalski svet! – Mislite si, da je voda mati živali, vendar ni tako. Kajti tam kjer z mikroskopom v kapljici vode odkrijete živalske oblike življenja, je kraljestvo živali že na tisočletni stopnji izpopolnjevanja.

8 Prvi razred živalskega sveta so neskončno majhni prebivalci etra. So približno to,

kar vi v svojem jeziku imenujete „atomi“ in so tako zelo majhni (seveda samo za vaše oči), da bi na točki, ki jo kot tako lahko odkrijete le pod močno povečavo, našlo mesto že več bilijonov.

9. Če bi hoteli s svojimi očmi videti takšne živalce, bi morali takšno točko bilijon krat povečat, kar pa vam v zemeljskem življenju verjetno ne bo nikoli uspelo, saj umrljivo oko nikoli ne bo moglo videti stvari v njihovi resnici, temveč le oko duha.

10 Sedaj boste pa vprašali, od prihajajo te živali in kako nastanejo? – Povem vam: te živali izhajajo iz sotočja sončnih žarkov, ki se v neskončnem prostoru stvarstva povsod srečujejo. Zato vam bo tudi razumljivo jasno, da toliko svetlobe, ki se iz sonc izliva v široke in navidezno prazne prostore, zagotovo ne uporabljam nespametno.

11 Te živali imajo obliko krogle, katere površina je zelo gladka. Njihova hrana je esenca svetlobe. Njihova življenjska doba je trilijonti del sekunde, nakar se po smrti začnejo združevati v drugi razred bitij, ki se po velikosti ne razlikujejo dosti od svojih predhodnikov, le da je njihovo življenje bolj zbrano, tako da že čutijo potrebo po hrani. Ti so že opremljeni z organi in jih je treba razumeti pod izrazom „monade“.12 Ta vrsta živali ima svoj življenjski prostor že na planetarni sferi, torej na območju, kjer se planeti že vrtijo okoli sonca. Njihova življenjska doba je tisoč bilijonski del sekunde. Ne glede na to, kako velika razlika je med življenjsko dobo atoma in monade, je za vas – glede na vaše naravno zaznavanje – povsem neopazna, saj s svojimi čuti verjetno nikoli ne boste mogli razlikovati med trilijonskim in bilijonskim delom sekunde. Pa vendar vam bo izračun pokazal izjemno razliko. Na enak način in skoraj v enaki obliki nastaja razred za razredom z vedno močnejšim življenjem, dokler življenje teh bitij ne doseže takšne moči, da se kot svetleča in modrikasta para začne naseljevati v najvišjem delu zraka.

13 Življenjska doba teh bitij se nato postopoma podaljšuje za tisoč milijoninko sekunde. Potem se pogosto zgodi, da se več trilijonov in trilijonov takšnih živalic modre svetlobe po notranjem vzgibu zgrabi med seboj in se pariyo za napredovanje v višji razred.

14 Takšen proces je nato vašim očem viden v obliki tako imenovane padajoče zvezde. Življenje številnih takšnih živalic izhaja iz njihovih lahkih ličink, ki se nato ponovno združijo v eno življenje. Ličinke pa zaradi stiskanja življenjske sile nato pogosto padejo na Zemljo kot navidezni mehkejši ali pa že trdni kamni oziroma tako imenovani „meteorski dež“ in pomnožijo zemljo z svojimi mrtvimi bitji.

15 Te zdaj na novo nastale male živali (duše), se nato v velikih količinah zberejo na zrcalno gladki površini atmosferskega zraka in postanejo vidne kot tako imenovani „oblaki bele ovčke“. S temi malimi živalmi, ki so za vas še neskončno majhne, že

poteka njihovo razmnoževanje, ki pa ni trajno, ampak poteka s prekinitvami. Ko se namreč razmnožijo do določene mase in velikega števila, postanejo vse težji in težji. Zaradi sproščenih brez življenjskih lupin pa nato potonejo pod površino zračnega morja. Na ta način pride do določene združitve zgoraj omenjenih živalskih mas s toplo svetlobo, ki je skoncentrirana v zraku in se jo razume pod tako imenovano „električno snovjo“.

16 Tukaj se potem takoj tvori spet popolnejši in zelo živ razred, ki nato polni zrak v obliki gostih oblakov.

17 Če se potem zgodi – kar se seveda zgodi le občasno in je odvisno od bolj ali manj močnega izliva svetlobe od sonca (ki prihaja iz različnih in vam še neznanih velikih procesov na sončnem telesu) po vašem pojmovanju, da so ti oblaki z svojo razmnoževalno močjo zrasli v veliko gmoto, se potem spet zgodi sprememba razreda. Življenje se sprostijo iz še vedno kroglastih ličink, ki so že tako velike, da jih je že mogoče zaznati pod močnim mikroskopom. Te bliskovito in z velikim hrupom kot vidne strele potujejo na Zemljo v vlažne dele zraka, kjer se hitro razdelijo v materijo, delno na vegetacijo rastlinskega sveta, predvsem pa v živalski razred, ki je najbližji njihovemu področju življenja.

18 V izpraznjene ličinke pa se takoj, ko iz njih vznikne življenje, vsrka zračna vlaga, ki je pravzaprav blagoslovljena snov Moje usmiljene ljubezni, ki nato po združitvi številnih takih ličink pade kot blagoslova poln dež na Zemljo.

19 Šele zdaj se začne zemeljsko živalsko življenje in sicer v prostorih takih z vodo napolnjenih ovojih kjer potem srkajo hrano iz Moje usmiljene ljubezni.

20 Ko se odrešeni in izpuščeni duhovi iz nižjega rastlinskega razreda tega zavedo, po Mojem ukazu takoj stopijo iz svojih lupin in se združijo s tem tako rekoč električnim živalskim življenjem. Tu se jih potem milijoni združijo v eno, kjer potem tvorijo tako imenovane infuzijske živali, katere pa so vam že nekoliko znane. O tem se lahko prepričate, če vzamete katere koli rastlino, jo položite v vodo in pustite nekaj časa stati. Če potem z dobrim mikroskopom pogledate to kapljevino, boste na mestu, velikem kot le zrno peska odkrili veliko prosto živečih in gibljivih se oblikovanih bitij. To je zdaj prva vrsta živali, ki se pozornemu opazovalcu prikaže v vidno snovi.

21 Po dolgem času pa boste v takšni kapljici odkrili ne le eno, ampak na tisoče živalskih vrst, ki se bistveno razlikujejo po obliki in načinu obnašanja. Ne mislite pa si, da te živali nastanejo istočasno, ampak vedno obstaja en razred, ki z združitvijo nastane iz drugega.

22 Če bi imeli v lasti zelo dobre inštrumente, ki jih zdaj v želeni popolnosti seveda ni nikjer, bi v sestavi višjega razreda odkrili nešteto oblik nižjega razreda.

Razmnoževanje se namreč odvija v dveh smereh in sicer v lastni vrsti in v višjem razredu, kar pa se zgodi na naslednji način:

23 Višji razred živali namreč zelo požrešno požira nešteto živih bitij iz nižjega razreda. Tako se iz materialne substance in posamezne konstitucije višjega razreda reproducira njegova lastna vrsta. Vendar pa številne duhovne potence, ki se tako sprostijo v višjem razredu, s ponovnim združevanjem nenehno tvorijo še višji razred, katerega delovanje nikoli ne bo vidno materialnemu očesu, ker je duhovno.

24 In tako gre od stopnje do stopnje vse višje, dokler ne dosežemo kroga tisočih vrst. Nato se spet zgodi viden velik proces, ki se kaže z nevihtami ali drugimi velikimi gibanji v vodi, ko taki duhovi že postanejo močni in se njihova prisotnost že čuti v vetru. Takrat pride do delitve. Nekateri se združijo in tvorijo vse vrste zemeljskih črvov, drugi pa črve v vodah. In ta nadaljnja generacija nato poteka z premikanjem vidnih velikih ovojnic, ki jih vi že imenujete „jajca“, iz katerih se potem razmnožuje ena in ista vrsta, ki lahko potem sprejme raznovrstne nižje razrede.

25 Najprej pridejo iz takšnih črvov manjše vrste školjk in to najprej polži. Najprej se to zgodi pri mehkužcih, pri katerih se obe vrsti razvijeta skoraj istočasno; le s to razliko, da boljši določen moški del postane polž, slabši, določen ženski del pa školjka.

26 Pri tej vrsti polžev in školjk pa se vse tja do želve zgodi še tisočkratni nadaljnji razvoj. Vendar za zdaj ne bomo več nadaljevali s tem, ampak bomo ostali pri tako imenovani biserni školjki.

27 Biserna školjka je na devetstodevetdeseti stopnji razvoja in je rezultat združitve vam znane školjke bisernice in vam prav tako znanega polža iz školjke bisernice. V njej je namreč združeno dvojno življenje, žensko in moško.

28 Žensko življenje se zapre v navzven grobo, a navznoter zelo lepo kovinsko lesketajoče se dvojno ovojnico in v njej zelo dobro raste. Hrani se z ličinkami črvov, ki so bogati z substratom, katerega pa posrka vase. Popolnoma izsesano ličinko pa uporabi za nadaljnjo gradnjo svojega stanovanja, kar pa se zgodi tako:

29 Ko školjka z svojimi številnimi rilčki poje hrano, bistvene substancialne dele obdrži zase, prazen in zmečkan ovoj pa zopet s svojimi rilčki izloči na svoj oklep, kjer se prilepijo in z slano vodo otrdijo.

30 Ko biserni polž opazi takšno samico školjke, se takoj priplazi do nje, se usede na nagubano lupino in v otipljivi del lupine izvrta odprtine ali luknje. Ko školjka opazi takšno ljubzensko dejavnost polža, začne na mestu, skozi katerega si je polž utrl pot, odlagati svoje neprebavljive delce hrane (zgoraj omenjene ličinke), da bi tako rekoč blokirala odprtine. Polž pa uspeh ovira, kolikor more. V take odprtine namreč izloča tudi svoje iztrebke, tako da v njih seveda nastane nekakšna krogla, ki se

oblikuje tako iz iztrebkov biserne školjke, kot tudi iz iztrebkov polža in na kateri so zlasti, ko se poveča, še vedno dobro vidni vsi mogoči bojni odtisi.

31 Na ta način tak boj pogosto traja več let. Ko preteče določena življenjska doba, zapusti polž svoje mesto in se pritrdi na tako imenovano ustje školjke, kjer prebode meso školjke z zanjo značilnim pikom. Na ta način odpre vrata v školjko, ta pa nato zapusti lastno hišo, se združi s tem življenjem in se nato pojavi v višji vrsti polža kot tako imenovani Nautilus polž, ki poln veselja zgradi sedaj čudovito hišo, ki je okrašena od znotraj in od zunaj z lepimi okraski zmage. Zlasti ob nevihtah, ko želi pokazati svoje vzvišeno življenje se pokaže formalna zastava.

32 Glejte, to je celotna naravna zgodovina nastanka školjke bisernice in vam lahko služi kot pomenljiva podoba tega, kako z vztrajnostjo in vzdržljivostjo v dobrem, iz Mene izhaja lepše in višje življenje, ki se združuje z dobrim in resničnim, ki tako močno in pogumno celo nevihtne čase uporablja z veseljem. Kajti za zmagovalca je znamenje moči krona, ki mu daje mirno blaženost ob pogledu na njegovo vztrajnost. Le poraženca muči pogled na takšno trofejo zmage.

33 Zato se z žarom svoje ponižnosti tudi vi poglobite v svojo notranjost in s tem svojemu duhu odprite vrata življenja v sebi. In kakor ostanejo dragoceni biseri kot znamenje plemenitega prizadevanja v mrtvi školjki, tako bodo tudi vaša dejanja, ki so izšla iz Moje ljubezni in resnice, trajno ostala za potomce. In noben ne bo tako majhen, ki na ploden in odrešujoč način ne bi bil kot oštevilčen biser nanizan, pa četudi majhen, na veliki okrasni vrvi človeškega življenja.

34 Glejte, to je zopet en majhen evangelij, ki vam ga oznanja biserna školjka. In tako kot se v njej, se v vsaki naravni stvari, v skladu z Mojo večno ljubeznijo in modrostjo skriva velika sled.

35 Zato bodite marljivi, ko je pri vas nastal dan in naberite si veliko olja iz Moje žive oljke, tako da, ko po dnevu pride noč, lahko v nočnem času prižgete svetilko in počakate Name, kot ženina vašega življenja. Ker, ko pridem nekemu, nikoli ne pridem podnevi, ampak vedno ponoči in stopim samo v hišo, kjer vidim da gori nežna luč Moje ljubezni.

36 Ker ljubezen je resnično olje življenja. Ko vliješ to olje v svetilko svojega srca, ga bom prižgal z svojo milostjo. In, ko bo noč vaše duše s tem razsvetljena, bom šele prišel kot resnični ženin vašega življenja in se naselil v vaših srcih.

37 Zato bodite delavni in prizadevni! - Amen! – To vam govorim Jaz, Večna ljubezen in Modrost! - Amen.

[Jakob Lorber](#)
[Nebeški darovi 1](#)

